

چرا ارتش ایران قدرتمندترین و متفاوت‌ترین ارتش جهان است؟

بررسی مولفه‌های راهبردی نیروهای مسلح کشورمان در مقایسه با دیگر نیروهای نظامی در جهان نشان می‌دهد که ارتش ایران قدرتمندترین و متفاوت‌ترین ارتش جهان است.

بررسی مولفه‌های راهبردی نیروهای مسلح کشورمان در مقایسه با دیگر نیروهای نظامی در جهان نشان می‌دهد که ارتش ایران قدرتمندترین و متفاوت‌ترین ارتش جهان است.

خبرگزاری مهر، گروه سیاست- مهدی عزیزی؛ اینکه ما معتقدیم ارتش جمهوری اسلامی ایران و به طور کلی نیروهای مسلح ایران از یک ویژگی متفاوت، متمایز و بی نظیر نسبت به ساختار ارتش‌های دیگر جهان، به ویژه ارتش‌های عربی و منطقه برخوردار است، بر اساس مولفه‌هایی است که در دیگر ارتش‌های جهان یا وجود ندارد یا بسیار کم‌رنگ است و شاید هم زمینه‌های شکل‌گیری عناصر آن شکل نگرفته است.

البته رفتار اجتماعی و فرهنگی ملت‌ها و نیز احساس و اصرار آنها بر استقلال سیاسی و حفظ تمامیت ارضی نیز از عوامل مهمی است که در تعیین ساختار نظامی نقش دارد.

دولت‌هایی که تلاش می‌کنند ساختار نظامی آنها یک ساختار قدرتمند و برتر در عرصه نظامی در جهان معرفی شود، عملاً روی کاغذ و در دوران صلح پیشرفته و قوی هستند. این دولت‌ها تلاش می‌کنند تا تنها در یک شوک نظامی آن‌هم با انگیزه‌های کاملاً سیاسی خود را یک قدرت برتر نشان دهند.

گاهی این رویکردها براساس نیازهای سیاسی یا نگرانی از تهدیدات پیرامونی یا آرام‌سازی فضای داخلی انجام می‌گیرد.

در این مجموعه‌های سیاسی نیروهای مسلح به عنوان ابزار سرکوب در برابر ملت‌ها و به منظور تقویت و تضمین ثبات سیاسی دولت‌ها به کار گرفته می‌شود و نه حمایت از ملت‌ها. دیکتاتورهای عربی از نیروهای مسلح که در برخی از دولت‌ها تا اندازه یک پلیس محلی تنزل کرده بود، برای سرکوب خواسته‌های مردم یا تضمین حیات سیاسی خود بهره می‌گرفتند.

جالب اینجاست که این ارتش‌ها در برابر توطئه‌ها و اقدامات آمریکا هیچ واکنشی نداشتند و در برخی موارد به عنوان پلیس رژیم صهیونیستی نقش سرکوب مقاومت ملت‌ها را ایفا می‌کردند.

در قاب تلویزیون برخی کشورهای عربی صحنه‌های شگفت‌انگیز و غیرواقعی شبیه فیلم‌های هالیوود مشاهده می‌کنید که نیروهای مسلح آن کارهای اعجاب‌انگیزی انجام می‌دهند. رژه‌های منظم، سرودهای حماسی و تصاویر پادشاهان عربی تنها در همین قاب شبکه‌های رسانه‌ای خلاصه می‌شود و در بیرون تنها کاری که از عهده آنان بر می‌آید سرکوب مخالفان است.

برخی نیز ارتش‌ها را دارنده واردات تجهیزات نظامی مدرن‌تر از نیازهای روزانه این کشورهاست و افزایش بودجه‌های نظامی آنان به اندازه‌ای است که بخش‌های آموزشی و زیرساخت‌های اقتصادی را نابود کرده است؛ اما جالب اینجاست که حتی توان استفاده از این تجهیزات نظامی مدرن را ندارند و ناچار به اجاره یک ارتش دیگر می‌شوند.

در مورد کشورهای اروپایی نیز وضعیت بهتر از این نیست. ارتش یک تشریفات است و تنها وظیفه کنترل مرزها را برعهده دارد و معلوم نیست که در برابر تهدیدات نظامی باید چه اقدامی انجام دهد.

در این میان آمریکا و رژیم صهیونیستی بیش از دیگران تلاش می‌کنند تا با تقویت نیروهای نظامی و بهره‌برداری از تجهیزات مدرن هم در داخل برتری خود را حفظ کنند و هم در محیط پیرامونی آنها یک اجماع درباره عمق امنیتی ایجاد شود.

البته بعد از سال‌های ۲۰۰۰ (عقب‌نشینی اسرائیل از جنوب) و نیز شکست در جنگ ۳۳ روزه، پوشالی بودن نظریه

اسطوره شکست ناپذیری ارتش اسرائیل به اثبات رسید و از سویی این اسطوره برخوردار از تجهیزات مدرن و پیشرفته نظامی در برابر یک گروه اندک مقاومت در لبنان اما پر از انگیزه های مبارزه، شکست خورد.

نباید این موضوع را نادیده گرفت که جامعه صهیونیستی تمامی اعتماد به نفس و آرامش روانی خود را براساس قدرت ارتش تعریف کرده است و تصمیمات سیاسی این رژیم نیز براساس موفقیت های میدانی نظامی تنظیم می شود.

ارتش آمریکا هم اینگونه است. البته ارتشی که خود را حرفه ای می داند و در ازای کشتن انسان های دیگر به سربازان خود دلار می دهد. البته هزینه این ارتش هم با نفت و ثروت ملت هایی فراهم می شود که توسط همین ارتش کشته می شوند.

از سویی دیگر باید گفت که نظامی آمریکایی هیچ گاه از یک انگیزه قدرتمند برای مبارزه یا دفاع برخوردار نیست. به ویژه اینکه این نظامی آمریکایی در داخل مرزهای جغرافیایی آمریکا و براساس ارزش های انسانی نمی جنگد.

هزینه های نظامیان آمریکایی هم زیاد است و دائم می بایست مورد مراقبت قرار گیرند. موضوع مهم نگاه داشتن انگیزه آدم کشی در بین نظامیان است تا همواره قدرت کشتن وجود داشته باشد.

سیاستمداران آمریکایی نه برای دفاع از ملت آمریکا و ارزش های آنان، بلکه برای نگاه داشتن نیروی انسانی خود در ارتش نیاز به تقویت انگیزه های حضور آنها دارند به ویژه اینکه سربازان آمریکایی مدت زمان طولانی بدون انگیزه و تنها برای آدم کشی در کشورهای منطقه خاورمیانه حضور دارند.

از این رو فساد اخلاقی، میزان خودکشی و رفتارهای وحشیانه و جنون آمیز ویژگی اصلی این ارتش آمریکا و برخی کشورهای دیگر است. حضور زنان در ارتش آمریکا و رژیم صهیونیستی و برخی کشورهای اروپایی تنها برای بهره برداری است و به عبارتی زنان، یک طعمه جنسی برای سربازان آمریکایی و نظامیان صهیونیستی هستند.

اما درباره ارتش های عربی موضوع کمی متفاوت است و شاید بتوان درباره قدرت و اهمیت ارتش های عربی در دو دوره زمانی متفاوت سخن گفت. در زمان جمال عبدالناصر و پیش از آن اندکی ارتش های عربی توانستند براساس پان عربیسم و تقویت ملی گرایی به چشم آیند و در چشم ملت های عربی، بزرگ داشته شوند.

البته همین تقویت احساس ناسیونالیسم عربی و نیز ملی گرایی بیش از حد سبب شکست های پی در پی شد. تکیه بیش از اندازه به ملی گرایی صرف نتوانست در برابر رژیم صهیونیستی پیروز شود.

واژه جنگ های ۶ روزه به عنوان یک واژه تحقیر آمیز برای ارتش های عربی در تاریخ نزاع عربی ماندگار شد. اما جالب اینجاست که در سال های بعد از این شکست ها، گروه های کوچک مقاومت اسلامی توانستند این حقارت تاریخی را جبران کنند و در برابر اسطوره شکست ناپذیری رژیم صهیونیستی ایستادگی کنند.

مشکل اصلی همین ارتش های عربی یا ساختار سازمان های مبارز ملی مانند ساف و غیره، تکیه و اعتماد بیش از حد به واژه های ملی گرایی و قومیت عربی بود. برای همین است که شما دائماً در رسانه های عربی واژه هایی مانند ارتش عربی را زیاد مشاهده می کنید.

اما بعد از این دوران کوتاه (ملی گرایی عبدالناصر) که شاید بارقه ای از امید را می توانست در برابر ملت های عربی ایجاد کند، دوران جدیدی از سقوط مفاهیم ارتش عربی به جز تنها یک یا دو مورد، رخ داد.

با این توضیح، تفسیر ویژگی بی نظیر و تفاوت ارتش و نیروهای مسلح ایران زیاد هم کار دشواری نیست و براساس شاخصه هایی که گفته شد، امروز ارتش و نیروهای مسلح ایران در تمامی عناوین آن ارتشی مقتدر و قدرتمند است، به ویژه اینکه از پشتوانه مردمی بالایی و استقلال برخوردار است.

این در حالی است که بسیاری از ارتش های جهان از استقلال نظامی برخوردار نیستند یا اساساً مانند آنچه که در زمان شاه اتفاق افتاد در مدیریت کامل مستشاران آمریکایی قرار دارد.

نکته مهم درباره ارتش و نیروهای مسلح ایران این است که این نیروها از قابلیت مهم انتقال حوزه مأموریت و تغییر آن

برخوردار هستند. به عنوان مثال در عین آمادگی در عرصه های نظامی در دروان جنگ این قابلیت و توانایی در زمان صلح نیز وجود دارد که در بخش های اجتماعی، فرهنگی و خدمات عمومی حضور داشته باشد.

از این رو نیروهای مسلح ایران در هر حادثه ای مانند حوادث غیرمترقبه و اخیراً بحران کرونا حضور گسترده و تأثیر گذار دارد.

ارتش ایران یک ارتش معنوی و اخلاقی است و البته برخوردار از توان نظامی و تجهیزات پیشرفته که همه در داخل تولید شده است.

امروز نیروهای مسلح ایران، علاوه بر برخورداری از عنصر معنوی و عنصر اعتقادی در زمینه تجهیزات نظامی و نیز توانمندی های جدید قدرتمند هستند. آنان در کنار این توانمندی ها از عنصر مهمی به نام ادبیات شهادت برخوردارند که نه آنها را دچار فرسایش می کند و نه خسته.

اگر چه دستاوردها و موفقیت های نظامی بی نظیر و گسترده ای در این دوران چهار دهه داشته است؛ اما این موضوع را به عنوان یک اصل برای خود قرار نداده است و هدف اصلی ارتقای گفتمان مقاومت اسلامی و نیز حمایت از تمامیت ارضی، منافع ملی و اسلامی است.